

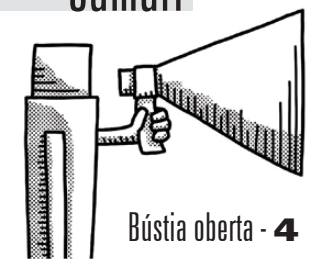
GENT DEL MASNOU

Revista Gent del Masnou
n. 438 | Març 2025

Un grup de nens juguen al costat del mur fronterer que separa Mèxic dels Estats Units en el municipi de Platges de Tijuana.
Aquesta fotografia forma part del projecte *La Raza* de Edu Ponces / RUIDO Photo, finalista del premi Zampa en 2021

Bústia oberta - 4

Vivències - 6
...VA DE GOSSOS
Pep Parés

Històries de la vila - 8
ENCÀRRECS QUE FEIEN ALS NOSTRES
MARINS SEGLE XX
Joan Muray

Gent amb gent, converses - 10
MOHAMED DRIQUECH SLAITI 35 I MAX NATZIROV 34

Opinió - 14
ANTROPOLOGIA INSTITUCIONAL
Joan Camps Ortiz

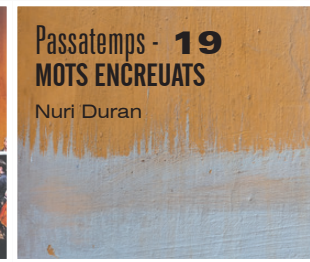
Som - 15
CANVIA EL TEU
LLENGUATGE INTERN
Dr. Oriol Lugo

Anècdotes històriques - 16
ELS CALÇOTS
Albert Vidal

Veus - 18
STABAT MATER
Joana Bofarull i Cervera

Passatemps - 19
MOTS ENCREUATS
Nuri Duran

Cròniques d'ultramar - 20
SANT «PROISCIUTO»
I SANT «MAIALE»
Joan Muray

Espai poètic - 21
Enric Badal

Fem poble - 23
PREMI ZAMPA JOVE
Rosalia Ramon i Ferrándiz

La cuina de l'Antonia - 27
ESPAGUETIS 4 FORMATGES
El Cullarot

Urbanisme - 28
COM ÉS LA REPARTICIÓ
DE L'ESPAI PÚBLIC AL
MASNOU?
M Fàbregas

Corresponsal del Brasil - 22
LAINDA ESTOU AQUI
Joan Maresma

Parlem de llibres - 25
ENTRE ESCLETXES DE
L'ONÍRIC
Pere Martí i Bertran

El maridatge de l'Enric
MASCARÓ PURE RUBOR
BRUT ROSÉ
El Rebot dels Sentits

Activitats - 31
GENT DEL MASNOU

Revista mensual de Gent del Masnou, associació civico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció Joan Camps Ortiz, Joan Casals, Santi Duran, Joan Muray, Manel Pérez i Lluís Valls

Correcció Joana Bofarull, Núria Duran, Temi Duran, Assumpta Inglada, Berta Puig (Oficina de Català del Masnou), Maria Pujol i Rosa Vilaplana.

Portada Finalista Premi Zampa | Edu Ponces

Disseny i maquetació Estudi Santielena

Publicitat Santi 699 775 558

Imprimeix S.G. Amarant

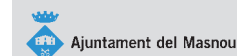
Tiratge 2.500 exemplars

Edita Gent del Masnou

Dipòsit legal B. 29.758-87
GENT DEL MASNOU
Dr. Agell, 5 baixos - 08320 El Masnou
Tel. 679 036 893
gentdelmasnou@gmail.com
www.gentdelmasnou.cat

• L'entitat Gent del Masnou no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

• El repartiment d'aquesta revista als socis es fa amb el suport de

Editorial

MARÇ: QUARESMA, PRIMAVERA I CANVI D'HORARI

“Quaresma ventosa, collita granosa; si massa vent fa, ni palla ni gra.” La variabilitat del calendari litúrgic fa perdre rigor científic a aquest refrany, ja que la major part d'aquest mes de març cau en període de quaresma, que comença el dia 5, donant per acabat el carnestoltes, encara que no a tot arreu.

Malvats.- La història està farcida de personatges que podem catalogar com a malvats. Persones sense escrúpols que han fet mal a tort i a dret. No cal que s'hagin tacat les mans de sang si, amb l'abús del seu poder, causen morts o desgràcies a persones o ètnies. Alguns, molt llunyans en la història, altres més propers, com l'Holocaust. Però això no és només història. També és un present que veiem en directe en els telenotícies, com la neteja ètnica dels palestins a mans de l'Estat israelià i els actes terroristes de Hamàs, on no es respecten les normes humanitàries més elementals. No dubto gens ni mica a qualificar de malvats els autors d'aquestes atrocitats. Fan feredat les seves crueltats.

“Riviera” de Gaza.- La història està farcida de fatxendes, impresentables, maleducats, prepotents i incultes, però que aquests formin part del govern dels Estats Units d'Amèrica, són figues d'un altre paner. Aquesta minoria autocràtica que conforma el govern de D. Trump neguitegen els nostres dies, prenent decisions pròpies de malvats sense escrúpols, com poques vegades s'ha vist en el món occidental des de la Segona Guerra Mundial.

Primavera i nou horari.- El dijous 20 de març començarà la primavera astronòmica i el dia 30 haurem de canviar les busques dels rellotges per tenir l'horari d'estiu. Fins quan aquests canvis que no deixen d'incomodar-nos?

Gent del Masnou desitja als seus socis i a tots els lectors d'aquesta revista, un bon inici de la primavera, sinònim de renaixença de la vida, de l'esperança i de l'optimisme, que falta ens fa. ✨

El President

FINQUES MESLLOC
LLIGOÑA CAYETANO
La seva immobiliària del Maresme
93 555 69 03 • www.meslloc.com

Vols rebre la revista a casa?
fes-te soci de
GENT DEL MASNOU
gentdelmasnou@gmail.com

La Magnòlia
CUINA INTERNACIONAL AL MASNOU
Carrer de Buenos Aires, 22
DIMECRES A DISSABTE
20:30 A 24 H
DISSABTE I DIUMENGE
13:30 A 16:30 H
Take away amb GLOVO

Bústia oberta

Les cartes dirigides a l'espai Bústia Oberta és indispensable que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i es publicaran amb el nom i cognoms de l'autor. En cap cas no es publicaran cartes signades amb pseudònim o inicials. Per tal de donar la major oportunitat d'expressió als nostres lectors, recalquem que l'extensió dels escrits no podrà excedir els 1.600 caràcters, espais inclosos; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Data límit 20 de cada mes. Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes, seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

LA SOCIETAT GLOBAL ACTUAL

La societat global actual no deixa de donar-nos ensurts a la gent gran. Tot i que anhelàvem la Democràcia com a solució als greus problemes autoritaris de la dictadura; avui però, alguns aspectes, són iguals o pitjors encara: Estem sotmesos als poders fàctics o polítics.

Bona part dels nostres representants, actuen exactament com ho feien aquells que manaven quan érem joves; només ens volen per votar-los. Després, fan i desfan sense escoltar ni consensuar criteris amb els ciutadans, els seus projectes no sempre encertats; que tothora eixuguem els contribuents.

Prenem com a exemple l'Ajuntament del Masnou: 33 milions de pressupost pel 2025, més 25% d'augment de l'IBI i brossa, més al-

tres càrregues com la pretensió de recaptar 1,1 Milions per mantenir SUMEM, entre sancions i pàrquing. Al temps que el comerç local s'ofega, diguin el que diguin. Quants comerciants locals van participar a la Fira de Nadal? La que havia de salvar-los, amb casetes nòrdiques i trenet turístic. Qui paga aquest dispendi superflu, en temps magres?

Amb els nous contenidors intel·ligents de brossa: 458.000 €, que pagarà el poble; pretenen utilitzar-los per posar sancions de fins 3.000 €! Sempre, mirant el millor per als vilatans!; Mentre, calen altres mesures socials, pensades amb els peus a terra i no amb el cap als núvols. Aquest model d'administració insostenible, de visió jeràrquica i sangonera, ens està arruïnant.

Àngel Zamora i Gracia

FARMÀCIES DEL MASNOU

Fa dos mesos que trobo a faltar, dins la vostra revista, la informació dels farmacèutics del Masnou, amb el quadre de les farmàcies de guàrdia, adreces, telèfons, etc. Sé que aquesta informació es pot trobar en altres llocs, per exemple, a internet, però em resulta molt fàcil i còmode fullejar la revista Gent del Masnou que sempre tinc a mà, a la taula de centre de la sala de casa.

Aquesta omisió és temporal o definitiva? És una decisió de Gent del Masnou o bé hi ha algun altre motiu? Penso en la gent gran i en les dificultats que els anem carregant quan els diem que consultin internet, una tasca que per a ells és molt complicada. Amb prou feines poden cercar informació als seus mòbils.

Mercè Meca Pérez

CARTA AL MOLT HONORABLE SENYOR SALVADOR ILLA, PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Dies enrere ens va recomanar fraternitat en les nostres relacions socials i amb altres territoris. De debò que ens agradaria molt, seria més agradable i tothom hi sortiria guanyant.

Ja veu que el problema no és que no vulguem la fraternitat ni la solidaritat. El problema és que no en rebem. Jutgi-ho vostè mateix repassant la nostra història recent. La secular actitud de l'Estat espanyol de no deixar-nos gestionar els nostres ports, els nostres aeroports, els nostres impostos, els nostres recursos, les nostres infraestructures, fins i tot el nostre autogovern, és pot anomenar fraternal? O simplement és espoli econòmic i imposició política?

A l'actitud persistent durant dècades d'ignorar les queixes catalanes de mal finançament, d'espoli fiscal i de maltractament de la llengua se la pot qualificar de fraternitat? O és més aviat voluntat de fer mal?

De l'actitud dels polítics, comunicadors, policies, jutges i governants que van fer el possible per agredir-nos violentament en una votació democràtica sobre la independència de Catalunya, amb imatges que van fer avergonyir Espanya al món, se'n pot dir fraternitat? No és una infame violència política?

L'actitud dels jutges i fiscals del judici del procés, que partien de la presumpció de culpabilitat, i van fer una sentència perversa que no corresponia als

fets reals, amb condemnes totalment injustes, és fraternitat? O més aviat és prevaricació?

L'actitud dels jutges que incompleixen la llei quan es neguen a aplicar la llei d'amnistia es pot anomenar fraternitat o és simplement odi i desig de venjança?

No, President, la relació d'Espanya amb Catalunya és molt lluny de la normalitat democràtica que vostè ens vol fer creure que existeix. En realitat, es basa en una constitució utilitzada com a arma contra la nostra Nació, en un estatut que encara no ha estat aprovat correctament, en uns mitjans que reparteixen mentides, por i anticatalanisme i en un sistema judicial que es nega a complir la llei. Com a conseqüència, entre els catalans la pobresa augmenta, l'escola i la sanitat estan cada vegada pitjor i l'habitatge es va convertint en un luxe inassequible. Tot plegat és una evident anormalitat democràtica dirigida a destruir Catalunya i els interessos dels catalans.

Ens agradaria, senyor Illa, que no volgués fer-nos creure el que no és i que comencés a tocar de peus a terra.

Tingui un bon dia. *

Assemblea Nacional Catalana del Masnou
elmasnou@assemblea.cat

FEMflocs
fusteria en general

fusteries exteriors, mobles a mida, portes i tarimes
restauració fusteries nobles
dissenys propis personalitzats...

Polígon Industrial BUVISA - Ptge. Oest, 6J
08329 TEIÀ (Barcelona)
630 462 904 • 937 566 168
femflocs@gmail.com www.femflocs.com

Blanc de guix

CASAL DE SETMANA SANTA

Del 14 al 16 d'abril
Horari: de 9 a 13h.
Preu: 70€/material inclòs
www.blancdeguix.com

Núria Solé

perruquera i estilista a domicili

659 796 076 • www.nuriasole.com

Gos entre cames | foto INTERNET

...VA DE GOSSOS

Pep Parés

És diumenge i fa sol. El camí ral té les terrasses plenes de patates que cruixen a la boca, vermuts que s'enfilen cap els llavis i olives que desprenen olor d'anxova i de mar al primer mos. El pebre vermell abraça les escopinyes abans de degustar-les. I els musclos, desarmats de la closca, omplen de sabor els mossecs

Els tovallons de paper s'enlairen a rebuf de l'aire i, els que no volen, acaben refregats entre dits i llavis. Els gots no paren de buidar-se quan arriben plens de l'altre cantó de la vorera, dels bars que miren a mar. De tant en tant arriba un petit terratrèmol amb la trencadissa d'un vas que s'esmicola bo i escampant una munió de vidrets pel terra. Un gos s'espanta veient el cul del got caient del cel mentre camina endinsat en un mar de cames que fa entendre perquè molts xuts a porta dins de l'àrea no arriben a gol. Des de la seva alçada tot és diferent. Si la corretja que el lliga s'atura, s'asseu i espera pacient la propera estrebada. Tot quiet, bada i veu desfilant un seguit de mitges d'hivern, sabates de tota mena, mitjons variats i faldilles d'alçades diverses, llises o estampades i de tota mena. Els pantalons no mostren tanta disbauxa. L'olor d'alguns cistells arran de nas l'esvera.

Una mà de nen li acarona el cap de tant en tant i una senyora s'ajup i li parla amb entonacions estranyes que semblen amables. L'altera la presència d'un altre ca com ell passant a fregar. No ha pogut saber si era mascle o femella perquè no s'ha aturat. La corretja es tiba i es posa a caminar. De sobte sent ganes d'anar de ventre i es para. Una estrebada suau però constant el força a seguir endavant mentre defeca cinc o sis deposicions l'una darrera l'altra. Continua la marxa deixant enrere els renecs de gent que es mira la sola de la sabata empipada i fastiguejada. Ara es para perquè alguns escridassen el seu amo senyalant les seves sabates. Rep un cop sec semblant a un càstig de qui aguanta la corretja. No sap pas de què va tot plegat. La gent discuteix però ell s'embadaleix amb les rodes dels cotxes que passen volant entre el terra i el protector de ferro de la carretera. Al seu voltant hi ha gent enfadada que reclama urbanitat, que diu que poden coexistir animals i persones si els amos ho volen. Al principi de tot, quan era cadell, sempre

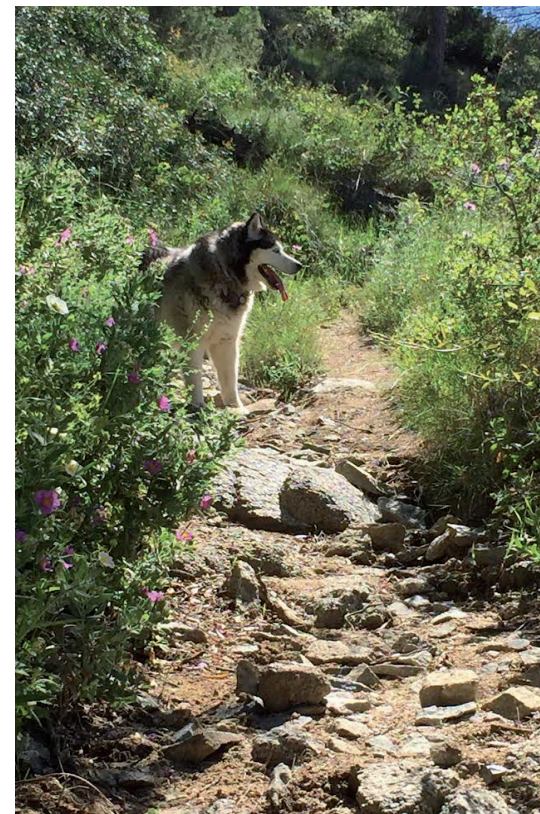
Gos mirant a l'amo

hi havia una bossa de plàstic que recollia les seves deposicions. Ara ja fa molt de temps que no ho veu fer. Tampoc entén perquè la gent fa salts estranys per la vorera quan podria caminar recte i normal. I sempre passa quan hi ha pel terra piletetes d'olors d'altres gossos.

A la muntanya és diferent. Va deslligat i pot defecar allà on vol. Però com que els gossos segueixen els camins fets, si cap altra cosa no els distreu, doncs caga allà on vol, o sigui, al mig del camí. El senyor de la corretja camina endavant i de tant en tant el crida. Amatent, se'n va al seu costat i s'atura. No té prou nas per olorar tants rastres d'animals i humans. Ni consciència per admirar el mar llunyà. No té prou ulls per observar l'ocell que vola, o el que està a la branca movent el cap sincopat i elèctric; o el pardal agosarat que s'apropa i s'enlaira sense que arribi a tocar-lo. Com l'esquirol silent que salta d'un arbre a l'altre amb una cua molt llarga però sense ales, que estrany. Li fa respecte el porc senglar que esbufega fent forats. Ell és feliç al bosc fins que el seu amo renega i s'empenya mentre es neteja la sola de la sabata de merda de... gos. A les botes de muntanya la brutícia s'hi encalla bé amb tanta superfície gravada. A la fi l'amo ha trobat la solució que li estalviarà empenyades i multes: recollirà les defecacions quan el tingui lligat pel carrer i les de la muntanya si les veu. Però, per a rematar la qüestió, pensa que si aparta del camí les caques que fa el seu gos amb un bastonet dels que hi ha pel bosc, i n'aparta les que pugui d'altres gossos -en compensació per les que fa el seu gos i ell potser no les veu-, aconseguirà uns viaranyis nets per transitar-hi i abonarà la natura en espais que ningú trepitja.

El gos baixa de la muntanya content fins que s'atura, a ran de poble, i caga plaentment i, oh sorpresa, el seu amo li recull la merda! Final poètic de l'escrit i consells per a qui els vulgui escoltar! ✨

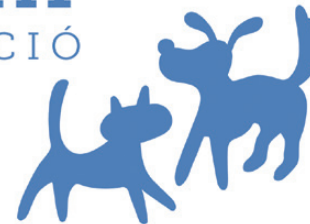
No té prou ulls per observar l'ocell que vola, o el que està a la branca movent el cap sincopat i elèctric; o el pardal agosarat que s'apropa i s'enlaira sense que arribi a tocar-lo. Com l'esquirol silent que salta d'un arbre a l'altre amb una cua molt llarga però sense ales, que estrany

Gos al bosc | foto PEP PARÉS

GOS i GAT
ALIMENTACIÓ

1.800
PRODUCTES
D'ALIMENTACIÓ

- 📍 **Venda directa al públic**
Pàrquing dins del magatzem
Dl. a dv. 8 a 20.30 h
Ds. 8 a 14.30 h
Dg. 9 a 14 h
- 📞 **Servei a domicili gratuït**
930 002 663
- 🎉 **10% de descompte**
en la segona unitat

C/ Josep Estrada 32 • 08320 El Masnou - Barcelona

ENCÀRRECS QUE FEIEN ALS NOSTRES MARINS SEGLE XX

Joan Muray

Al mes passat us comentava els encàrrecs que feien els masnovins als capitans mercants de la nostra marina de vela del vuit-cents, i aquest mes contaré els que feien, ja no als capitans, atès que la marina de vela s'havia extingit cap als anys vint del segle XIX, sinó a uns quants masnovins que seguïen navegant en diversos treballs a la Companyia Transatlàntica

Seguien portant alguns mantons de Manila i també guacamais, però el que portaven més, sobretot després de la Guerra Civil i la Segona Guerra Mundial, a causa de l'escassetat de certs productes alimentaris, era el següent:

- Oli, en garrafes de galons¹
- Sucre, en saquet
- Katiuskes²

Aquestes garrafes no eren com les d'aquí, que van folrades de canya per protegir-les, aquestes (vegeu foto) anaven nues i eren més altes que les nostres. Les que duïen cap aquí tenien una capacitat de 2 litres.

Les podeu recordar si us heu fixat que en algunes de les pel·lícules dites de l'oest, algun home hi bevia a morro agafant-la per la nansa i posant-se-la sobre l'espatlla.

Els saquets de sucre devien contenir un parell de quilograms, eren fets de cotó blanc i duïen unes lletres al seu damunt, com brodades.

Les katiuskes es devien dur perquè aquí, en aquell moment no se'n trobaven o eren molt cares, i les famílies que tenien algun navegant aprofitaven per demanar-les-hi.

Garrafa de galons

I per descomptat, en totes les èpoques s'ha practicat el contraban, i aquells no en foren l'excepció.

El principal contraban que feien era de tabac, ja que aquí n'hi havia poques marques i car, especialment el ros. Se l'amagaven on podien: entre la roba, a sobre, com ara els mitjons, etc.

Em conten que un cop varen portar una peça gran, un frigorífic, i ara em direu, com s'amaga una peça d'aquestes dimensions? Doncs no

Saquet de sucre

Peça d'un joc de te japonès

hagueren d'amagar-la, ja que l'electrodomèstic de contraban era per al capità del vaixell, i aquest ja s'havia conxorxat amb la duana del port. I tots contents.

En sé d'un que una vegada em portava, a mi, un d'aquests guacamais tan vistosos, però quan ja eren en alta mar, els arribà un cable que els deia que aquests ocells duïen una mena de malaltia, que tindrien problemes en arribar a port, el de Barcelona, i què feren? Doncs tirar-los per la borda. No sé la capacitat de vol que tenen, però si estaven a distància de terra, el pobre ho passaria malament.

A diferència del segle XIX, la varietat de productes que els encarregaven era molt diversa, ja que podia anar de tot el que he dit, fins a estris de cuina diversos, fets d'alumini i amb nanses anticremades, que duïen els vaixells que, a més d'Amèrica, anaven a ports italians; o bé jocs de te de porcellana xinesa o japonesa, que també estaven de moda.

A tot això hem d'afegir-hi el cafè, que duïen cru i el torraven aquí. A voltes anaves pel poble i t'arribava una flaire de cafè torrat d'allò més agradable.

També recordo que algun d'aquests mariners duïen uns gots estampats amb figures de dona, figures vestides, però que en posar-li un líquid, la dona quedava nua, fet que feia esgarrifar les

àvies. Aquests gots i altres estris, aquí ni pensar-ho que els poguessin vendre, a causa de la ferotge censura que imposava la dictadura.

I per la mateixa causa, duïen revistes, especialment de cinema i de moda, que portaven de Cuba, on no hi havia censura.

Les càmeres fotogràfiques també eren portades d'Amèrica, ja que n'hi havia més varietat. Normalment les duïen com a regal per a adolescents.

Robes exòtiques per confeccionar-se vestits, o peces ja fetes, com pijames de seda, o bé peces de roba ètnica. Figures representatives de les cultures d'aquelles terres, fetes amb terra cuita i acolorides a mà.

Com veïeu, la varietat de peces i productes que duïen, era molt més variada i extensa que a l'etapa dels vaixells de vela. I encara una cosa més, però que havia d'estar inclosa al mes passat. Resulta que també hi havia un producte que s'encarregava, però a la inversa, d'aquí cap a Amèrica.

Això eren les puntes de coixí, molt apreciades per la gent benestant de les repúbliques americanes, puntes que feien moltes dones d'aquí, de capitans o no, i que els capitans s'enduien cap allà i venien, fet que repercutia en les economies masnovines³. ✨

Figura d'un natiu americà

Pijama de seda, de Panamà

Manta de Tzitzicastenango (Guatemala)

Notes

1. Mesura utilitzada als països anglòfons, que als EUA equival a 3,85 l.
2. Nom popular de les botes d'aigua. Nom que provenia de la famosa sarsuela Katiuska, la dona russa, la protagonista de la qual duia aquestes botes.
3. Notícia donada per Carles Maristany i Salas, a qui agraïxo la seva col·laboració.

SABEN QUE TREBALLEM BÉ I QUE EL PÚBLIC ENS RESPON

MOHAMED DRIOUECH SLAITI 35 I MAX NATZIROV 34

Molt s'ha escrit i parlat del classisme institucional que arbitra el repartiment de la riquesa de tots, impedit que els escassos ascensos socials que haurien de facilitar la igualtat plena dels ciutadans autòctons o immigrants que, quan són gent treballadora, no reben el tracte d'igualtat que llueix inoperant en el text de la sacra constitució del 1978

Enmig d'aquesta selva indigna, volem donar valor a Mohamed i Max, fills d'emigrants, que en la seva mala sort de néixer a la franja depredadora d'un classisme sense entranyes, han estat capaços de sumar llurs aptituds nates, respectius estudis acumulats i també l'atzar de viure al Masnou, per auto inventar-se i percebre l'emprenedoria de donar continuïtat a la centenària sala de cinema La Calàndria.

Com va arribar al Masnou?

Els meus tiets –ens diu Mohamed– ja estaven vivint aquí i el meu pare va venir abans per a trobar habitatge i feina i en complir jo 2 anys més o menys, ja ens va poder fer venir del Marroc tota la família, la meua mare i el meu germà, d'un any. Tinc records molt breus d'Allella on vam viure inicialment, o sigui que la meua memòria es la de qualsevol noi de família treballadora nascut al Masnou.

El pare va trobar feina a la pagesia. Jo vaig anar primer a la guarderia, més tard la primària al Ferrer i Guardia i el batxillerat a l'Institut Mediterrània. Des de ben petit vaig començar a ajudar al meu pare fent de jardiner, tasca que, des de bon principi m'estimulava donant-me calerons per les meves despeses.

Jo soc casat i tenim una filla d'un any i mig. He fet la carrera d'Arquitecte Tècnic, sempre m'he interessat en el disseny i l'edificació, però des el 2018 l'ocupació laboral és molt escassa i per tant, molt difícil situar-se. Jo soc religiós practicant de l'Islam, vaig estudiar enginyeria de la construcció i els meus interessos professionals són la ciència i la tècnica.

Els meus pares són Russos. –ens diu Max– jo devia tenir 8 anys, vam viure un temps a Barcelona i la meua germana petita ja va néixer aquí. La primària a La Marinada, la secundària a IES Maremar i a la Universitat vaig estudiar Multimèdia amb màster a disseny i edició 3D. Visc amb parella. No soc creient, Moha i jo coincidim en la nostra tasca empresarial perquè som molt pragmàtics

i meticulosos en la feina i a l'hora de prendre decisions. Ambdós dominem el disseny gràfic, el manual, i totes les variants digitals, la qual cosa ens permet mantenir l'amplia difusió digital (Facebook, X, e-mail...) de la nostra programació.

Des de quan esteu implicats en el Cinema?

Fou just en complir els 14 anys, enmig del tràngol mental que comporta l'adolescència vam tenir la sort de poder treballar amb l'antic gerent de Cinema La Calàndria. En principi com a favor fins poder tenir contracte laboral. Amb altres companys ens repartíem totes les tasques des de la neteja del local, difondre la publicitat impresa, controlar l'entrada del públic i amb la projecció aleshores encara analògica amb grans bobines de pel·lícula enllaunades que exigien moltes tasques i sobretot atenció en l'equipament de segona mà perquè durant la projecció no fallés res.

Una oportunitat en varies vessants, la de guanyar un salari per tenir diners de butxaca mentre estudiàvem i a la vegada iniciant-nos en un àmbit tecnològic i cultural com és el cinema i els seus continguts just quan passava dels sistema analògic al fascinant univers de la digitalització.

L'entusiasme vostre sorprèn! Va ser un camí de roses?

Molt al contrari! La primera pel·lícula "Ocho apellidos vascos" fou la inauguració en projecció

digital. Moment en el qual nosaltres dos, ja estàvem al cas de tota la gestió i amb contracte laboral. Al 2017, en apartar-se inesperadament el titular, l'empresa es trobava de cop en perill de fallida.

Nosaltres teníem 27 - 28 anys i vam tenir que sanejar els comptes sense dominar del tot el sistema digital de la nova tecnologia. Tampoc estàvem avesats en el tracte empresarial. En els primers tràmits amb les distribuïdores, vam notar que el caràcter incompetent i desorganitzat de l'antic gerent no els quallava massa bé i que s'entien millor amb nosaltres. Un tracte que ha anat millorant progressivament en la confiança mútua i la bona reputació.

Saben que treballem bé i que el públic ens respon. Les condicions econòmiques són percentuals als ingressos de taquilla, a més públic més ingressos, el dia de l'estrena de qualsevol pel·lícula el 60% és pel distribuïdor, o sigui que amb el 40% hem de cobrir les despeses de gestió, estructura empresarial, drets d'autor i impostos. Ens cal ser molt curiosos en programar atenent la fidelitat de les diferents franges del públic.

El gran perill són les avaries en el sistema i el seu envelliment, a part que la tecnologia, per mantenir-se al dia t'obliga a amortitzar l'equipament en terminis de temps molt curts. Actualment experimentem un parell de avaries per any i els recanvis són intricadament complicats i costosos econòmicament.

Com us repartiu la feina?

Podem dir que som generalistes per definició, portar una empresa com la nostra necessita tocar totes les tecles del piano social, i vivim d'un espec-

taclé cultural que ha de competir enmig d'un medi de molt variada oferta d'oci i entreteniment, a més de la televisió que enclaustra molta gent a casa.

El futur del cinema a llarg termini depèn de les noves generacions, actualment el públic fidel és d'edat alta, sobretot el dels dilluns d'entrada econòmica. El jovent entre 14 i 21 anys és molt escàs, és a partir dels 25 - 26 anys que resorgeix la franja de públic selecte que sent espectador de pel·lícules i series de televisió i decanta el seu interès preferent per un cinema en pantalla gran. Un cinema que ha hagut de superar una allau de crisis: començant pel lloguer de vídeos, la pirateria digital i els efectes de la tancada de sis mesos per la pandèmia del Covid i el seu lent retorn que ha durat més de dos anys i escaig.

Com veieu el vostre futur, amb tot el què heu aconseguit, encara podeu créixer?

Haver superat aquest cúmul atzucacs ha reforçat la nostra autoestima, sabem aprendre dels errors, amb esperit de superar-nos a nosaltres mateixos.

Això ens ha portat la idea de fer cinema a Alella, una experiència que enceta una línia expansiva impensable amb un avantatge excepcional, donat que Alella disposa d'un parc de places d'aparcament, un problema de difícil solució al Masnou on aparcar prop de La Calàndria és gairebé impossible.

Alella té la mateixa autonomia d'equipament, fem programacions combinades de manera que el públic pugui optar entre Masnou i Alella per veure la mateixa pel·lícula en un dia diferent. Actualment podem projectar via satèl·lit directament de la distribuïdora o amb disc dur, exclusivament a la Calàndria, mentre a Alella, de moment, disposem exclusivament de via a disc dur.

El creixement volem projectar-lo creant una filosofia de culte, una franja de programació a l'estil del Verdi, centrada en captar les peculiaritats i tendències cinèfiles del Maresme. També volem incidir al màxim en el públic potencial de Teià. Estem esperant el permís de l'Ajuntament per tenir més cartelleres al carrer a l'estil dels anys 60, una publicitat idònia per la gent gran que no és receptiva a la publicitat de la xarxa digital.

En quins aforaments us moveu actualment?

El cinema La Calàndria té 350 butaques, actualment tenim una mitjana d'entre 700 i 800 espectadors per setmana. Mantenim una constant projecció d'estrenes i cuidem molt la xarxa comunicativa per arribar a tot el Maresme. Oferim una programació segmentada per interessar a tots

els públics, cinema comercial, infantil, de culte, sessions en versió original i posant simultàniament a l'abast qualsevol pel·lícula amb ressò nacional o internacional que s'estreni a Barcelona.

Tenim un grup de WhatsApp que cuidem al màxim per mantenir i agrair la seva fidelitat setmanal. Ens ve gent de Badalona, de Mataró, Montgat, Vilassar i tots els pobles que estan a peu de tren, molts d'ells tenint cinemes a la pròpia població. També hem pogut consolidar el públic de la programació que projectem simultàniament al Casal d'Alella que té un aforament de 250 butaques.

Enmig de tanta feina, què us falta que no sigui al vostre abast?

Els últims anys, hem observat que degut a l'augment de carrers pacificats en les immediacions del

cinema, i a l'ampliació de les zones verdes/blaves, el greu problema que tenim és que l'accés vehicular s'ha tornat molt limitat, complicant la possibilitat de trobar aparcament. A llarg termini seria bo que el projecte del Pati del Casino permetés un ampli aparcament soterrat amb el qual s'aconseguiria facilitar l'accés als clients del cinema i comerços, reducció del tràfic i congestió, adaptació als carrers pacificats i sostenibilitat urbana, on es podrien posar punts de càrrega per a vehicles elèctrics. Però per fer realitat aquest projecte, és necessària la implicació de l'Ajuntament.

Venir al Masnou és una festa! Més encara fent un passeig que convida fer l'aperitiu, berenar o sopar a la terrassa del bar La Calàndria i veure

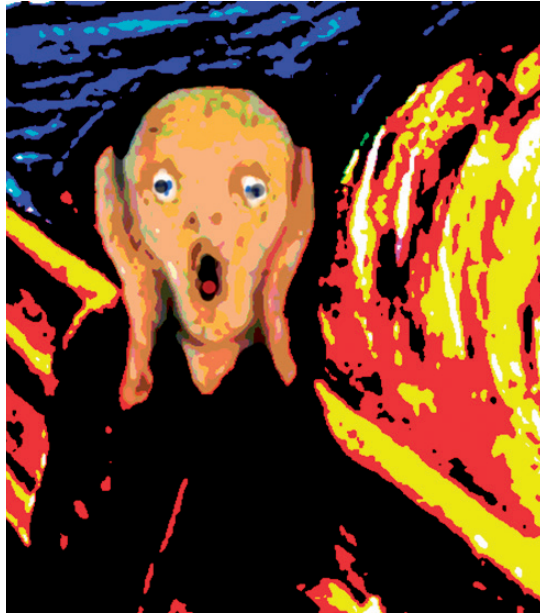
en gran pantalla qualsevol pel·lícula de ressò en estrena i plena actualitat. ✨

ANTROPOLOGIA INSTITUCIONAL

Joan Camps Ortiz

Hi ha moltes maneres de malbaratar la vida: Néixer en un mal dia o en una mala llar, l'existència de qualsevol ésser humà pot convertir-se en un patiment injust de per vida.

La consciència d'existència comença prop dels dotze mesos de vida, i els nascuts amb els cinc sentits i la plenitud motriu, és probable que rient més que plorant anirà descobrint les capacitats immenses de la seva pròpia autonomia.

Malauradament, no totes les criatures neixen ben dotades, quan el caprici natural no para d'incomplir el perfeccionisme d'un Déu omnipotent, potser inexistent, amb ganas fer-nos a tots iguals. Estrany antull en proveir el món de criatures maques i lletges de mil i un colors de pell des del groc pàl·lid fins el negre, amb un gran nombre de nats que neixen deformats, cecs, sords o amb alguna malaltia congènita que frustra el seu desenvolupament físic, psíquic o mancat d'intel·ligència.

Just a finals del segle XX, la meitat més o menys dels nats amb penis eren definits com nens i la resta nascudes amb vagina eren considerades com nenes. Definició actualment desfasada en

atendre les mutacions genèriques LGTBQIA+ que es donen en cada persona en passar de l'edat adolescent a la pubertat.

En mig d'aquest guirigall genètic, és excepcional que tres persones puguin conviure en pau tota una vida, la qual cosa ens obliga a l'esforç individual de ser mínimament suportables a la limitada empatia que podem esperar de la majoria dels altres. Potser que per sobreviure en comunitat, ens cal assumir individualment les mancances físiques i intel·lectuals individuals i conservar al màxim tot allò que ens fa aptes per algun bé. Vull dir que en mig d'aquesta selva antisocial i depredadora, cal no auto immolar-nos malbaratant les fortes nates individuals que per mínimes que siguin és d'on podem aconseguir la plenitud de la nostra existència.

Tal com tenim muntada la vida social on el poder fàctic i la riquesa corrupta està en mans d'una minoria autocràtica que fa tot el que pot per pervertir el be comú, potser ens valgui fer un repàs dels esquers alienants tòxics que ens van posant a l'abast per mantenir-nos distrets, enganyats i conformats amb les engrunes de tot allò que els fa encara més rics i insaciables de poder.

Em refereixo a les substàncies com l'alcohol, les drogues i el tabac. Comportaments com el joc, Internet i xarxes socials, compres compulsives i sexe repressor o de prostíbul. També les massificacions, com la música i el futbol, on el fanatisme incívic, l'entusiasme histèric enmig de l'alcohol i la droga, en fer-ne abús, ens distreuen d'estar al cas de la seva subliminal toxicitat.

La llista és molt llarga i tots hi estem exposats, raó per la qual, bo serà fer-nos-en un auto diagnòstic, doncs no és casual que l'exploació econòmica de tan metzinoses addiccions estiguin en mans de poderosos grups de pressió que corrompen tant com poden al poder institucional, on alts funcionaris i polítics, fan patriotisme prevaricant a tort i a dret. ✱

Dr. Oriol Lugo
Com et parles diàriament?

El llenguatge interior que utilitzem cada dia té un impacte profund en la nostra manera de pensar, sentir i actuar. Les paraules que ens diem a nosaltres mateixos/es poden convertir-se en una eina poderosa per al creixement personal o, per contra, en una barrera que ens limita i que pot arribar a enfonsar-nos.

Quan el nostre diàleg intern és positiu, ens impulsa a creure en les nostres capacitats, a superar desafiaments i a afrontar la vida amb una actitud constructiva i expansiva. En canvi, si és negatiu, ens pot fer caure en l'autosabotatge, el dubte i la por.

Com transformar el llenguatge interior en positiu?

1. Prendre consciència de les paraules que ens diem

El primer pas per millorar el nostre diàleg intern és adonar-nos de com ens parlem. Sovint, no som conscients del to crític o limitant que utilitzem amb nosaltres mateixos. Posar-ho per escrit ens permet detectar patrons de pensament negatius.

2. Substituir pensaments negatius per afirmacions positives

Quan ens sorprenguem dient-nos coses com "no sóc capaç" o "sempre fallo", podem substituir aquestes frases per altres més constructives com "estic aprenent i millorant" o "cada pas que faig em porta més a prop del meu objectiu". El canvi d'aquestes frases ens transforma la realitat per complet..

CANVIA EL TEU LLENGUATGE INTERN

3. Utilitzar un llenguatge d'empoderament

Les paraules tenen una energia pròpia. En lloc de dir "Intentaré", podem dir "Faré el possible per aconseguir-ho". Aquesta petita diferència genera un canvi en la manera com percebem els nostres propis límits. O per exemple, enlloc de dir: "tinc un problema"... Digues tinc un "repte", "un desafiament", "una oportunitat"...

4. Practicar l'autoafirmació diària

Repetir afirmacions positives cada dia pot ajudar a reprogramar la nostra ment. Frases com "Sóc capaç", "Mereixo èxit i felicitat" o "Confio en mi mateix" reforcen una mentalitat positiva. És important que siguin frases que te les puguis creure.

5. Rodejar-nos de persones que fomentin un llenguatge positiu

La manera com parlem de nosaltres mateixos també està influenciada pel

nostre entorn. Estar amb persones que ens inspiren, ens recolzin i utilitzin un llenguatge positiu ens ajudarà a reforçar aquest hàbit en la nostra pròpia ment. Per altra banda, les persones que tenen una tendència a queixar-se, despotricar o envejar els altres, també ens poden arribar a influenciar.

El nostre llenguatge interior pot ser el nostre millor aliat o el nostre pitjor enemic. Quan el fem servir amb consciència i positivitat, ens convertim en persones més segures, resilents i preparades per afrontar qualsevol situació que la vida ens presenti. ✱

FOTOGRAFIA ESPORTIVA I D'ESDEVENIMENTS

MARTI DURAN FELIU
@DUFEFOTO
DUFEFOTO@GMAIL.COM

Anècdotes històriques

ELS CALÇOTS

Albert Vidal

Ara que n'és el temps, potser és el moment de parlar dels calçots i com és que s'ha popularitzat tant aquesta ceba. Perquè un calçot no és res més que una ceba. Així de senzill.

Per una banda, es diu que els romans ja en menjaven; si més no, un tipus de ceba força semblant, que anomenaven *porrus capitatus*, de la qual parla el golafre del segle I Marc Gavi Apici –que gastà tota la seva fortuna, que sembla que era enorme, amb menjars d'allò més refinats– en el llibre *De re coquinaria*, atribuït a ell.

Per altra banda, l'arqueòleg hongarès László Borhy, l'any 2000, descobrí unes pintures murals del segle III, pertanyents al peristil d'una casa romana, en excavar les runes soterrades a l'antiga vila de Brigetio, l'actual ciutat de Szony, al nord-est d'Hongria, a la riba del Danubi. S'hi poden veuen dos homes de pell fosca –potser africans?– que, per la vestimenta de color blanc, podrien ser esclaus, i un d'ells està en actitud de menjar el que podria ser un calçot: el cap girat cap dalt i una mà alçada que posa verticalment una menja allargada a la boca. Amb l'altra mà, subjecta una safata de color blavós –segurament volent indicar que és de plata– en la qual es veuen més calçots (?). L'altre personatge, del qual només ha quedat un braç i part del bust, du a la mà un recipient amb un contingut marronós que, segons l'arqueòleg, probablement conté la salsa que podria ser romesco.

De fet, el calçot és el grill d'una ceba, de la mateixa manera que ho és el que de tota la vida n'hem dit ceballot, és a dir, el resultat d'una ceba que es grilla, que germina, que comença a créixer. Ara, amb la progressiva pèrdua de les paraules que, per alguna raó, s'han fet *antigues*, ja gairebé ningú diu *ceballot* i es prefereix *calçot*.

Així, un calçot és una ceba grillada que, un cop plantada, es va colgant amb terra de mica en mica, a mesura que creix, és a dir, que es va *calçant* una mica més del que és habitual, fins que el grill, cobert per la terra, té una alçada adequada per ser collit, normalment entre 15 i 20 cm. L'operació, cal repetir-la un parell de vegades o tres durant la temporada de cultiu, segons el seu ritme de creixement.

El procés d'anar afegint terra a la base obliga la planta a estirar-se per trobar la llum que necessita per créixer, de manera que així s'aconsegueix que la ceba s'aprimí i tingui una forma allargada en lloc d'esfèrica, sigui de paladar suau, ben blanca i molt tendra.

Una tradició tramesa des de fa més de cent anys explica que hi havia un pagès del qual s'ignora el nom, però que era conegut com el Xat de Benaiges. Sembla que el bon home tenia unes cebes que començaven a tenir un aspecte poc saludable i va decidir llençar-les al foc, no se sap si per cuinar-les o, senzillament, per desfer-se'n.

El cas és que no pensà més en la foguera i quan tornà a fixar-s'hi veié que pràcticament s'havien carbonitzat sobre la flama viva. Potser aleshores devia pensar que era una llàstima malmetre un menjar d'aquella manera i que no costava gens mirar d'aprofitar-les. Perdut per perdut...!

Dit i fet: les tragué del foc, les pelà i comprovà que, per dins, la ceba no només no s'havia cremat sinó que la trobà melosa, tendra, dolça i compacta. Les trobà delicioses, però... se li acudí que, potser acompanyant-les d'alguna salsa, encara serien més bones.

Va anar cap a la cuina i, el que tenia a mà, ho posà en un morter i ho va piconar. Es veu que tenia tomàquets, pebrots, nyores, pebre, ametlles, avellanes, vinagre, oli, sal... Ben remenat, segurament ho escalfà tot i hi sucà els calçots, que encara no es deien així. Encara ho devia trobar més bo i volgué explicar la seva descoberta a altres pagesos, a la gent del poble, a tothom que el volgués escoltar. Se'l devia imitar, potser ho festejaren junts i l'home devia donar raó de com havia conreat aquells ceballots: cobrint-los amb una mica més de terra, és a dir, calçant-los i, per això, mig de broma mig seriosament, tothom va començar a anomenar-los calçots.

Fins aquí la tradició. Oral, és clar. No hi ha cap prova documental del fet, ningú sap si realment existí mai el Xat de Benaiges i encara menys si fou ell qui descobrí els calçots i no diguem el romesco. Però, com diuen els italians, *Se non è vero, è ben trovato*.

Sigui com sigui, les calçotades s'han convertit en una festa popular seguida per moltíssima gent. Serveixi com a data que a Catalunya es cullen uns 55 milions de calçots cada temporada, que va de novembre a mitjan abril, i que el 1995 la Generalitat de Catalunya creà la denominació d'origen de la Indicació Geogràfica Protegida *Calçot de Valls*. ✱

foto de DAVID PEREZ en Pixabay

STABAT MATER

«El sofriment d'aquesta vida pot trobar confort en una altra vida, és un viatge des del dolor cap a un món més feliç».

Salvador Brotons

Ja us haureu adonat que, de tant en tant, m'agrada comentar algun dels concerts als quals he tingut l'oportunitat d'assistir. En aquesta ocasió, a l'Auditori de Sant Cugat, vam poder gaudir del *Stabat Mater* de Salvador Brotons, que ressorgia després de vint-i-quatre anys de la seva estrena.

Els solistes, Marta Mathéu, soprano, el baríton, Pau Armengol, el Cor de cambra de Granollers, el Cor Jove Amics de la Unió, el Cor de cambra ARSINOVA, i l'Orquestra Simfònica Sant Cugat, tots ells dirigits brillantment pel mateix autor, Salvador Brotons, ens feien vibrar, creant una atmosfera amb fragments de gran dramatisme i altres de recolliment, que passaven de la dolcesa als gemecs del dolor, del pou més profund, interpretat pel baríton, al cel, amb la tendresa i sensibilitat de la soprano. Una obra simfònica i coral, articulada en set moviments, que segons apunta l'autor:

«Una varietat d'estats d'ànim, però sempre amb aquella llum d'esperança»

Des del primer moviment a l'últim, moments enèrgics, de gran intensitat, on les veus i la percussió es feien notar, remarcaven l'esclat del dolor i la ràbia, acaronats pels «piano-pianissimos» i els «forte-fortissimos», amb els efectes especials orquestrals i corals, on els sentiments d'enuig, de sofriment i de tristesa de Maria, mare de Déu,

en contemplar la crucifixió del seu fill, quedaven reflectits, mot a mot, nota a nota, en cada moviment, molt especialment en el darrer, el VII, «Quando corpus morietur», moment àlgid de l'obra, en què l'ànima s'enlaira cap al paradís evocant una visió sublim de l'eternitat.

Una obra majestuosa, magnífica, que va brillar amb les veus fresques dels cors, uns grans solistes i l'orquestra dirigida magistralment per Brotons, que com sempre, entregat, comunicatiu i exultant, ens regalava un *Stabat Mater* que ens va sorprendre.

Per tot això, donem gràcies a Salvador Brotons per la bona música i per una vetllada inoblidable. Si teniu ocasió d'escoltar aquesta obra, no us la perdeu. ✨

MOTS ENCREUATS

Us animo de nou a jugar amb les paraules. Pretenc plantejar-vos un repte ni massa fàcil, ni tampoc difícil; simplement que us distregui i que serveixi per practicar amb el català. Vinga va, som-hi !!

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												

Horizontals - **1.** Persona extravagant, estrambòtica, gairebé ridícula. **2.** L'Arca de ----- // Part del cos d'un sant o d'una persona venerada acuradament conservat amb la finalitat de recordar-la i rendir-li culte. **3.** Una marca, un símbol, un logo. // Oxigen // Unitat de cures intensives. **4.** Girona. // Segona vocal // Pot ser una peça musical feta perquè sigui cantada per una sola veu o també referir-se a la raça humana caucàsica. // Sofre. **5.** Espòs. // Interpretar o representar una obra escènica. **6.** Vocal // Que parla pels descosits. **7.** Tenir por, estar amb l'ai al cor. // Abreviatura o sigla de responsabilitat civil. // Nom de la lletra r en l'alfabet grec. **8.** Escrit amb impressora. // Una de les vocals febles. // Rincol, tirabuixó. **9.** Quisso o gos. // Condimentaries amb sal. **10.** Vocal. // Animal mitològic usat en cercaviles i correfocs. // Organisme dels EUA dedicat a impulsar programes aeroespacials.

Verticals - **1.** Una paraula -----, que inclou un enigma, un sentit inexplicable. **2.** Persona que pertany a una societat cultural o un club esportista o de negocis. (En femení) // Nom d'una lletra. **3.** Nom d'un nen protagonista de contes d'infants il·lustrats. // Consonant que pot ser senzilla o doble. // Reproductor d'àudio portàtil que pot ser -----3 o ----4. // 500 en números romans. **4.** Divuitena lletra de l'alfabet català. // Començar a ésser, brotar, brollar. // La mateixa consonant d' abans. **5.** En aquest moment. // Nom de noia i el d'una santa. **6.** Convenciment íntim, creença. // Vocal forta. // Consonant que s'ha repetit força en aquest jeroglífic. // Bossa gran feta de teixit resistent per transportar gran varietat de productes. **7.** Ensumar. // El 50 en numeració romana. **8.** Símbol d'un element químic usat per fer bateries elèctriques // Illa grega situada al mar Egeu. **9.** Que viu o creix en l' aigua. // Símbol del radó gas noble radioactiu i poc abundant a la natura. **10.** Ase català. // Municipi francès de la Catalunya Nord, prop de Llivia i Enveig. // Part d'una vall envaïda pel mar. **11.** Tres en romans. // Companyies -----, companyies d'aviació. **12.** Doble vocal. // Símbol de l'estrónci. // Mamífer corpulent dels úrsids, femella.

La solució la podreu trobar a partir del 15 de març a instagram de @revistagentdelomasnou
Si voleu podeu deixar al vostre comentari

La Coral Xabec vol comptar amb tu!

Si t'agrada la música i el Cant Coral, vine a cantar amb nosaltres

No cal que sàpigues música ni que tinguis una gran veu.

Assagem tots els dimarts de 21:00 a 23:00 h. - Passa't a les 21:00 h i t'informarem.

c/ Doctor J. Agell, 5, baixos, edifici La Calàndria.

Montserrat Planas tel. 676 763 561 o a Manel Pérez tel. 679 999 509

Cròniques d'ultramar

SANT «PROISCIUTTO» I SANT «MAIALE»

Joan Muray

A l'illa de Sardenya, a més d'estar-nos i gaudir de la catalana ciutat de l'Alguer, junt a uns amics llogàrem un cotxe i voltàrem pràcticament tota l'illa. Dic això, ja que aquesta illa, la segona del Mediterrani, és molt gran, té prop de 24.000 km².

Bé, doncs amb el nostre vehicle voltàrem per bona part de l'illa, no sols l'entorn, molt turístic, sinó l'interior, on hi ha l'essència de la seva cultura. Però ara no vull parlar d'ella, ja ho faré en un altre capítol.

A l'hotel on ens allotjàvem, hi havia tot el grup que hi havíem viatjat des de Catalunya, i cada dia a l'hora de sopar, i com que a l'hora de dinar no ens veien, ens preguntaren què fèiem, i els ho diguérem, que anàvem per l'interior, que hi havia pobles, esglésies, etc., molt interessants, i des d'aleshores, cada hora de sopar, venia un o altre a informar-se de què havíem vist.

En un principi ens alegràvem del seu interès, però a la llarga es feu pesat, i un dia se'ns ocorregué dir-los que aquell dia havia sigut excepcional, que havíem visitat dues esglésies fabuloses, per l'arquitectura, història, etc.

Foto de JACK REDGATE en pexels

Com és natural, ens preguntaren com es deien, a quin sant eren dedicades, i no se'ns ocorregué altra cosa que dir-los que eren a Sant «Proisciutto» i Sant «Maiale», i temps els faltà per anar a les seves taules respectives a explicar-los què havíem vist aquell dia.

Es veu que ho feren potser amb un to de veu un xic elevat, i l'explicació arribà a les oïdes dels cambrers, que encara que fossin alguerosos, també parlaven l'italià, i nosaltres veiérem, des de la distància que estàvem, que els cambrers que ho escoltaren reien per sota el nas.

Els sí que sabien que els havíem gastat una broma, ja que en la llengua del Dante, proisciutto vol dir pernil, i maiale és el nom del porc.

Per sort, tot va quedar, si més no aquells dies, sense més conseqüència. A partir d'aquell dia, els donàrem les notícies correctes. ✱

Espai poètic

Enric Badal

Franc Guinart i Palet –poeta i músic que ja ha publicat a la nostra revista- ens ofereix avui aquest poema

“I queden petjades sobre
la terra humida i agraïda,
s'entossudeixen en deixar
un rastre clar i definit,
com si els orígens fossin
l'única font de saviesa.

A vegades, les passes,
dubten força i es
barallen:

a la dreta, a l'esquerra?
Endavant, endarrere?
No entenen que el
futur no té cap mena de
precisió.”

Franc Guinart i Palet

API

Finques Puig S.L.

COMPRAVENDA - ADMINISTRACIÓ - ASS. JURÍDICA

Col·legi
d'Administradors de Finques
de Barcelona-Lleida

Mossèn Jacint Verdaguer 14 - El Masnou • 93 555 10 60 • 93 555 17 61
fax 93 555 28 90 • www.finquespuig.net • info@finquespuig.net

M. Àngel Molina

Pintura d'interiors i exteriors
Pintura decorativa e industrial

606 077 808 • [@miquelangel_pintor](https://www.instagram.com/miquelangel_pintor)

AINDA ESTOU AQUI

Joan Maresma i Duran

Quan llegiu aquestes ratlles, ja hauran sortit els resultats dels Oscar d'enguany. Us recomano, i molt, aquesta pel·lícula brasilera –“encara soc aquí” en català– dirigida per Walter Salles

Està basada en un llibre del mateix nom que va aparèixer el 2015 de l'escriptor brasiler Marcelo Rubens Paiva. La cinta té tres nominacions: millor pel·lícula internacional, millor actriu –Fernanda Torres és sensacional– i millor pel·lícula. Penso, no obstant això, que guanyar o no un Oscar no vol dir gran cosa. L'Acadèmia no premia l'art sinó la màscara moral correcta del moment.

Al Brasil hi va haver una dictadura militar del 1964 al 1985. Alguns afirmen categòricament que les forces armades van salvar el país del comunisme. D'altres, que es van cometre moltes barrabassades. Em fa l'efecte que aquest període obscur no s'ha superat encara en aquest país. Crec que la democràcia és el menys dolent dels sistemes per viure en pau, malgrat els seus defectes, que no en són pas pocs.

La pel·lícula està ambientada el 1971 –en el govern del general Médici– i retrata la història d'una dona casada amb el polític Rubens Paiva –pare de l'escriptor. La vida d'aquesta dona –Eunice Paiva, advocada, activista i vídua d'una de les més simbòliques víctimes de la dictadura militar– canvia radicalment quan el diputat és detingut per la policia secreta del règim i desapareix.

No és cap novetat que el cinema i la literatura lluitin contra l'oblit, tot i que els humans oblidem amb una facilitat esbalaïdora –aquest any es compleixen vuitanta anys del final de la Segona Guerra Mundial: Auschwitz i Hiroshima– i les noves generacions es creuen millors que les anteriors; fet, fins a un cert punt, normal. Si pensem que la ficció basada en fets reals –no en cap documental– ha de ser honesta, fa falta perdre fidelitat o versemblança per rodar una pel·lícula? No sé respondre. El llibre –l'he

començat a llegir; no l'he acabat quan escric aquestes ratlles– presenta molts més detalls i fets que no apareixen a la gran pantalla. Potser el guió és més simple per fer la pel·lícula més comprensible.

Aquest any és també el cinquantè aniversari de la mort del general Franco i de la fi de la Guerra del Vietnam. Aquí es va acabar una dictadura dita de dretes i, al sud-est asiàtic, en va començar una d'esquerres. Franco no era cap sant; Pol Pot i Ho Chi Minh tampoc. De Franco, Pinochet, Videla o Médici, em sorprèn que s'anomenaven cristians. Poca misericòrdia practicaven. Sembla ser una paraula religiosa, però em sembla que aquesta és la base de la civilització: ser generós, posar-se en el lloc de l'altre. De perdonar, d'estimar, de comprendre, sabent que tota realitat és diferent de la meva. Ara en diuen empatia. I aquesta ens separa del caos, ens ensenya a conviure, a tenir poder amb responsabilitat. En un moment del film, pregunten a l'Eunice si és el moment de mirar cap endavant i no mirar enrere –li pregunten això l'any 1998– i ella contesta que no podem oblidar el passat, però hem de saber perdonar. La misericòrdia no és pas pena; és ajudar els altres a no ofegar-se en la misèria física, moral i social que ens envolta. I, a la misèria, ningú n'és immune; i no soc jo un exemple de res.

Ja ho he escrit; us recomano Ainda estou aquí.

PD. El certificat de defunció –l'anterior era de 1996– de Rubens Paiva va ser rectificat el passat 24 de gener pel govern brasiler. Apareix el següent: “A morte do ex-deputado foi violenta e causada pelo estado brasileiro”. No és poc.

PD. La tia Rosa fa anys el dia 16. Moltes felicitats. ✨

El Premi Zampa de fotoperiodisme s'amplia amb la convocatòria del Zampa Jove

Rosalía Ramon i Ferrándiz

El premi Héctor Zampaglione de fotoperiodisme del Masnou, Premi Zampa, ha convocat ja la seva IV edició. Aquesta convocatòria d'enguany incorpora un premi adreçat específicament a joves que cursin 4t d'ESO, Batxillerat o Formació Professional en els centres educatius del Masnou, el Premi Zampa Jove

L'objectiu dels organitzadors, és contribuir a decantar la mirada dels joves cap al món i l'espai que els envolta per tal de motivar-los a trobar històries properes, que els ajudin a observar la complexitat de la societat on viuen i a captar realitats que, a través de la seua lent, poden adquirir una altra rellevància.

En aquest projecte adreçat als joves ha estat fonamental la implicació dels centres educatius del municipi, l'Institut Mediterrània, l'Escola Bergantí, Col·legi Escolàpies, Institut Maremar i Imés Maresme. Ha comptat amb la col·laboració excepcional del fotoperiodista i finalista en diferents edicions del Premi Zampa, Edu Ponces (autor de la fotografia de la portada de la revista), qui ha pogut mostrar gràficament als joves part del seu treball en diferents llocs del món i explicar-los alhora la tasca que realitzen els periodistes documentals a través de la imatge.

Moment de la xerrada que va donar Edu Ponces al cinema la Calàndria | foto MARTA ALBARTI

Organitzat per la FEM, Agrupació Fotogràfica del Masnou, l'Ajuntament del Masnou i la Fundació la Calàndria, amb el suport de la Diputació de Barcelona i les entitats en l'àmbit de la imatge i la fotografia Fotogràfic Social Vision, UPIFIC i Caption Magazine, aquest premi ha convocat en les tres edicions anteriors professionals de reconegut prestigi del periodisme fotogràfic i ha esdevingut una convocatòria esperada i valorada en el seu sector.

Les bases del Premi Zampa, així com la informació de les diferents convocatòries d'aquest premi, es poden consultar al web Premiozampa.org. El lliurament dels premis tindrà lloc el dissabte 7 de juny de 2025 al cinema La Calàndria. ✨

ARENAS PUBLICITAT

Més de 25 anys d'experiència al sector publicitari

935 550 986 | www.estampadosarenas.com

REPARARÀS EL TEU VEHICLE? ASSEGURA'T D'ESTAR EN BONES MANS!

Automoció Sant Miquel

Quan deixes el teu cotxe en un taller, mereixes total confiança i transparència. Aquí et deixem alguns punts clau que hauries de tenir en compte

Honestetat abans de res. Tria un taller on t'expliquin amb claredat què necessita el teu vehicle i per què.

Peces substituïdes a la vista. Exigeix sempre que t'ensenyin les peces que s'han canviat. És el teu dret saber què s'ha reparat.

Pressupost previ. Abans de realitzar qualsevol reparació, assegura't de tenir un pressupost detallat. Sense sorpreses, sense costos ocults.

Llibre de manteniment gratuït. En Automoció Sant Miquel, S.L., oferim a tots els nostres clients un llibre de manteniment virtual gratuït, on podràs veure fotografies de les peces noves i usades, vídeos de les intervencions i tots els detalls sobre dates i quilometratge. Tot perquè sàpigues exactament què s'ha fet en el teu cotxe.

Vehicles de cortesia gratuïts. Disposem de 2 vehicles de cortesia completament gratis perquè els nostres clients no es quedin sense mobilitat mentre reparem el seu cotxe. La teva comoditat és la nostra prioritat!

Compliment de terminis. Assegura't que el taller t'ofereixi un temps estimat de reparació i que el compleixin. El teu temps és valuós!

Garantia en les reparacions. Pregunta sempre per la garantia dels treballs realitzats. Una reparació professional ha de comptar amb suport.

Explicacions clares i detallades. Tria tallers on es prenguin el temps per a explicar-te el procés de reparació de manera senzilla i transparent.

Eines i tecnologia actualitzades. Un bon taller ha de comptar amb tecnologia d'última generació per a garantir un diagnòstic i reparació precisos. En Automoció Sant Miquel, S.L. disposem de 4 màquines de diagnòstic completament actualitzades per a oferir-te el millor servei.

Consells per al manteniment futur. Un taller de confiança et donarà recomanacions per a allargar la vida útil del teu vehicle i evitar avaries futures.

Revisions pre-ITV. Realitza una revisió prèvia a la ITV per a evitar sorpreses. Nosaltres comptem amb frenòmetre, banc de suspensió i a més som els únics del Masnou amb la màquina pre-ITV igual que en la ITV, garantint que el teu cotxe passi la inspecció sense inconvenients.

Transparència, confiança i professionalitat és el que ens defineix. Si busques un taller on el tracte honest i el treball ben fet siguin la prioritat, veuen a conèixer-nos! ✨

Parlem de llibres

Pere Martí i Bertran

Títol Entre esclertes de l'oníric
Autor Isabel del Pilar Valero Herrera
Editorial Comte d'Aure
Col·lecció "Cadre Noir", 39
Lloc i any d'edició Barcelona, 2024
Pàgs. 69

Relats d'una poetessa

FD'Isabel del Pilar Valero (Arroyomolinos, 1957) ja n'havíem pogut llegir diversos reculls de poemes: *Finestra oberta al vol dels ocells* (Stonberg, 2021), *Les seqüències de la llum* (Comte d'Aure, 2023), etc. El passat 2024 ens va sorprendre gratament amb un conjunt de vint-i-cinc proses poètiques molt variades, tant per l'extensió (la més curta, "Cacera", no arriba a mitja pàgina, però pel meu gust és una de les més intenses i boniques; la més llarga "Tot despertant-se", en té gairebé quatre i és un bon exemple del que és el recull: una bona combinació de somni i realitat molt ben imbricats) com pel contingut.

La varietat dels continguts, ja ens l'apunta el pròleg de la professora Begoña Chorques Fuster: "aquest aplec em sembla una capsula de vida genuïna, dolorosa, bella, conscient, irrepitible" (p. 9). Perquè sí, els relats de Valero són veritables retalls de vida: l'Alzheimer, la bogeria de les guerres, l'explotació laboral, les pors infantils, el suïcidi..., però també la poesia i la creació literària, la música, la natura... Tot, però, fins i tot el més sòrdid, sempre té un polsim (de vegades un ruixat) de somni, de bellesa, de poesia. Perquè Isabel del Pilar Valero és poeta, escriu en vers o escriu en prosa, i gosaria dir que és una bona mostra

de l'afirmació del filòsof i escriptor indi Jiddu Krishnamurti (1895-1986) amb què Valero obre el recull: "No percebem les coses com són, sinó com som" (p. 13). Aquesta percepció del món tan personal, Valero ens l'ofereix en aquests relats protagonitzats per personatges d'allò més diversos, dels quals sovint ens agradaria saber-ne més coses, tot i que, per què no?, ens les podem imaginar, les podem recrear com sovint permet la bona literatura. D'exemples de tot plegat en podria citar de gairebé cadascun dels relats. Em limitaré al final del titulat "Dragolí", en què un dragonet comú i ben present al Penedès que tant estima Valero, es combina amb el famós dragó gaudiïnà del Parc Güell: "Tot canvia i es transforma quan les criatures nocturnes ocupen els espais que deixen buits les diürnes en retirar-se als caus. Segur que el dragolí baixa del seu pedestal i es dedica a córrer darrere dels insectes i les papallones de llum que il·luminen la lluna, abans que el sol el petrifiqui de nou". Només ens ha sabut greu que dels textos no se n'hagi fet una bona correcció, tant lèxica ("estada" per "estança", p. 27; "delits" per "delictes", p. 35; "fulles" per "fulls", p. 59; etc.) com sintàctica (manques de concordança; pronoms mal usats...), errors que esperem que es puguin solucionar en una segona edició. ✨

Taller mecànic al Masnou amb més de 45 anys al sector dedicat a la reparació i manteniment

Sant Miquel 10, el Masnou • 93 540 3436

SABOR QUE CUIDA

Fem postres que no sols saben increïbles, també et fan sentir bé!
Prova-les i sent la diferència!

Sandra Palazón
PASTISSERIA · TALLER

De dimecres a divendres de 8 a 13:30 i de 17 a 20 h
dissabte, diumenge i festius de 9 a 14 h

C/ Roger de Flor 34 - El Masnou
696 516 847 • @pasteleria_sandra_palazon

el cullerot Sant Felip 45 - El Masnou
93 540 97 41
DE TOT PER A LA CUINA
www.elcullerot.cat • elcullerot@hotmail.com

Can Ventura
des de 1964
Vedella • Xai
• Porc • Pollastre
• Embotits
Pg. Romà Fabra 18,
El Masnou / 935 557 395

SERVIFRUIT
MES A PROP TEU
FES LA COMPRA ONLINE
I TE LA PORTEM A CASA
RÀPID I SENSE COST AFEGIT
MILLORANT PER TU
WWW.SERVIFRUITMASNOU.COM
SERVEI A DOMICILI GRATUÏT A ALELLA, EL MASNOU I TEIÀ
C/. SANT MIQUEL, 41 - 08320 EL MASNOU - 93 333 05 70

**Construcció
i manteniment
de jardins**
**Jardineria
Eloy Borrallo**
649 700 551

TEMPUS
EL REBOST DEL SENTIT'S
El teu celler Gourmet al Masnou
Passcig Roman Fabra, 25 · El Masnou
www.7devi.com · Tel. 95178 22 97
@elrebot 7devi
TEMPUS COLLECTION creada pel Rebot dels Sentits

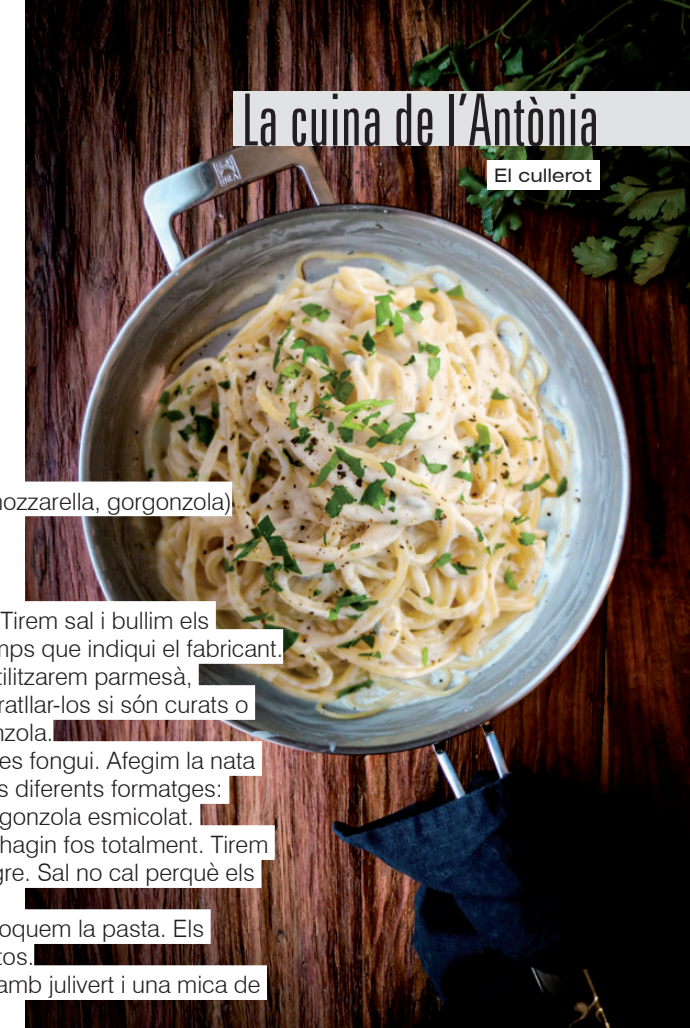
ESPAGUETIS 4 FORMATGES

Ingredients

- 300 g d'espaguetis
- 20 g de mantega
- 200 ml de nata per a cuinar
- Nou moscada
- Julivert fresc
- Sal i pebre negre i oli d'oliva
- 150 g formatges variats (parmesà, idiazábal, mozzarella, gorgonzola)
- 1 cassó d'aigua de la cocció

Preparació

1. Posem una olla amb abundant aigua bullent. Tirem sal i bullim els espaguetis un parell de minuts menys del temps que indiqui el fabricant.
2. Necessitem 4 tipus de formatges diferents, utilitzarem parmesà, Idiazábal, gorgonzola i mozzarella. Important ratllar-los si són curats o esmicolar-los si són cremosos com el gorgonzola.
3. En una paella tirem la mantega i deixem que es fongui. Afegim la nata per acuirar. Removem i, anem incorporant els diferents formatges: parmesà, Idiazábal, mozzarella ratllats i el gorgonzola esmicolat. Removem a foc lent fins que els formatges s'hagin fos totalment. Tirem noumoscada al gust i una mica de pebre negre. Sal no cal perquè els formatges ja porten sal.
4. Hi tirem una mica d'aigua de la cocció i hi aboquem la pasta. Els barregem bé durant un parell de minuts i llestos.
5. Servim els nostres espaguetis i empolvorem amb julivert i una mica de pebre molt.

La cuina de l'Antònia

El cullerot

MASCARÓ PURE RUBOR BRUT ROSÉ

El maridatge de l'Enric

El Rebot dels Sentits

Celler Mascaró **Tipus** Brut Rosé **Envelliment** 12 mesos criança
Graduació 12 % vol. **Preu** 12,95 €

Pels espaguetis amb formatges, hem de buscar sempre vins amb una certa acidesa per trencar una mica tanta cremositat i fer més lleuger el plat. A més si podem afegir un toc cruixent al plat sempre farà que en conjunt tot tingui un caire més equilibrat. Per això, us recomanem el Cava (Comtats de Barcelona) Mascaró Pure Rubor Brut Rosé. Un dels millors escumosos de qualitat rosat que trobareu. Aquesta garnatxa 100% amb més de 12 mesos de criança, us aportarà notes a fruits vermells com cirera i gerdos, que amb els formatges tous acompanya molt bé. En boca, en canvi, la seva entrada seca, fresca i amb una bona acidesa equilibrada ens facilitarà un àpat de per si copios i ens netejarà la boca deixant només subtils notes cremoses i salines.

Perquè els rosats no són només d'estiu i les bombolles no són només per celebracions. Atreix-te a trencar amb tòpics i gaudeix d'aquest magnífic tàndem.

Salut i vi. ✨

COM ÉS LA REPARTICIÓ DE L'ESPAI PÚBLIC AL MASNOU?

“Els espais considerats tradicionals solen denominar-se ‘llocs’ i tenen tres característiques en comú. Es consideren que són identificatius, relacionals i històrics. Per tant, els “no llocs” serien aquells espais que no tenen aquestes característiques.”

“Los no lugares” de Marc Augé (1992)

de Marc Augé (1992)

En aquest article ens convida a fer una reflexió més general. Personalment, cada mes aplico el concepte de canvi d'escala. Crec necessari anar del detall al global i viceversa. D'aquesta manera podem veure diferents possibilitats i comprendre millor la situació.

Fem, llavors, un canvi d'escala i observem les zones que estan com a sistema d'espais lliures (segons el PGOU). En recórrer els barris, vaig anar registrant les zones verdes i quines estaven habilitades i quines no. Entenem com a “habilitats” els espais que el seu ús actual és de zona verda i per a “no habilitats” els que són espais de reserva per a un futur, que actualment estan tancats, o que s'utilitzen per a un altre ús (estacionament obert).

En la imatge s'observen les àrees “habilitades” (verd fosc) i les “no habilitades” (verd clar). El meu treball de camp s'ha basat en l'observació, en la revisió del PGOU i he fet servir l'eina del Google Earth per a realitzar la imatge satel·litària i calcular les superfícies.

Segons la taula, ens indica que el 18,79% de l'àrea total de les zones verdes establertes com a tal no estan habilitades. Així i tot, si agafem la superfície de zones habilitades i ho dividim per la població (23.115 habitants, segons PGOU 2021) ens dona una relació de 9,43 m²/habitants. Què vol dir? Primer que la quantitat d'espai públic actual per habitant ronda els 10 m², que és una referència mínimament acceptable. Ara bé, si l'espai “no habilitat” (18,79%) es condicionés adequadament

Taula del càlcul de les superfícies

Superfície en m ²			% zones no habilitades del total
Zones habilitades	Zones no habilitades	Total zones verdes	
218.020,06	50.451,83	268.471,89	18,79

com a zona verda, augmentaria l'espai per habitant fins a 11,61 m². Per tant, si es volgués augmentar la superfície d'espais lliures al poble, es podria començar per habilitar aquests espais que ja estan destinats a ser-ho.

Quin altre condicionant s'ha de tenir en compte a l'hora d'establir un sistema d'espais públics? Doncs, que la seva ubicació es trobi a un radi caminable d'uns 400 m de distància (ONUHABITAT). És a dir, es considera que un radi de 400 m des de l'espai públic és un llindar pràctic i realista perquè els habitants puguin arribar des de les seves cases en uns cinc minuts caminant.

En la imatge hi ha dos cercles amb un radi de 400 m que ens donen una idea d'aquesta distància caminable. Per tant, podem establir que al Masnou la repartició d'espais públics és bastant homogènia

i que en menys de 400 m caminant tenim una zona verda al nostre abast. Ara bé, la qualitat, els usos, l'entorn i el confort d'aquests espais són indicadors a estudiar en cada cas.

Dit això, m'agradaria reflexionar sobre els espais “no habilitats” i quines conseqüències tenen en el seu entorn, ja que, com diu Marc Augé, passen a ser “no llocs”. És a dir, no tenen identitat, no promouen relacionar-se i han passat a desvincular-se de la història. Els “no llocs” fomenten interrogants del que hi pot succeir i ens desconnecten de l'entorn, pel fet que passen a ser buits urbans que poden denotar certa deixadesa dins de l'entramat del poble.

Des de casa nostra, quins espais públics tenim més a l'abast? Són els que visitem normalment, o anem a uns altres? Quins espais reconeixem com a “no llocs” i què ens transmeten? *

L'ESPOLI FISCAL DE CATALUNYA

Què fa l'estat amb els impostos de Catalunya? Se'n queda un tant per cent i es compromet a *retornar-ne* una part en diners i una altra en infraestructures i serveis.

Per què es queixa Catalunya? Perquè Espanya no aconsegueix el tracte i això provoca un *deute històric* de 456.000 M d'€ (calculat de 1982 a 2022). L'Estat deu uns 55.000 € a cada català. Catalunya rep un tracte *discriminatori i insolidari*.

Com se'n diu d'això? *Espoli fiscal.*

Quants diners són anualment aquest deute històric? 22.000 mil M (aproximadament un 10% del PIB català anual) Uns 3000€ per persona l'any.

Què és el PIB (Producte Interior Brut) català? Tots els diners en brut que es *generen* a Catalunya.

Què és el pacte fiscal? Que Catalunya tingui la *clau de la caixa* i *recapti i gestioni* tots els seus impostos.

Quin benefici obtindria Catalunya amb el pacte fiscal? 22.000 mil M més *cada any* per a serveis com salut, educació, serveis socials i infraestructures.

On van a parar aquest 22.000 mil milions? A la *Dimensió Desconeguda*
Com es pot solucionar? *IN, INDE, INDE-PEN-DÈN-CI-À!*

Endavant,
sempre endavant!

assemblea
El Masnou

BM&A

ESTUDI SANTI ELENA

Disseny gràfic • Il·lustració

HEV VIST EL WEB? CLICA →

www.estudisantielena.com
santi@estudisantielena.com • 699 775 558

c/ Doctor J. Agell, 5 baixos - 08320 El Masnou - C.I.F. G58507120
Tel. 679 036 893 • gentdelmasnou@gmail.com • www.gentdelmasnou.cat

CONVOCATÒRIA DE LES ASSEMBLEES DE SOCIS ORDINÀRIA I EXTRAORDINÀRIA 2025

D'acord amb el que disposen els estatuts de Gent del Masnou, a través de la present es convoquen les **Assemblees Generals Ordinària i Extraordinària** per al **diumenge 6 d'abril del 2025, a les 12 del migdia**, al local social de l'entitat, carrer Doctor Josep Agell, núm. 5. **ASSEMBLEA ORDINÀRIA. PROPOSTA D'ORDRE DEL DIA:**

- 1) Lectura i aprovació, si escau, de l'acta de l'Assemblea Ordinària del 2024.
- 2) Presentació i aprovació, si escau, de l'estat de comptes de l'exercici 2024 (*)
- 3) Presentació i aprovació, si escau, del pressupost per al 2025 (*)
- 4) Presentació de la memòria de l'any 2024 i projectes per al 2025.
- 5) Sugeriments i preguntes

(*) L'estat de comptes del 2024 i el pressupost del 2025 seran des del dia 5 de febrer de 2025 a disposició de tots els socis al local social, per a la consulta i estudi previs.

D'acord amb els estatuts, es poden presentar, amb el suport mínim de 10 socis, al·legacions i mocions a la proposta d'ordre del dia de l'Assemblea Ordinària i incloure-hi nous punts, fins a 30 dies abans del dia de la celebració de l'Assemblea, mitjançant escrit adreçat a la Secretaria de l'Associació.

ASSEMBLEA EXTRAORDINÀRIA. ORDRE DEL DIA:

Punt únic: Renovació dels càrrecs de President, Secretari, Vocal de Cultura i Vocal no adscrit (*)

(*) D'acord amb els estatuts, per presentar candidatures a qualsevol dels càrrecs de la Junta Directiva caldrà el suport del President, de la Junta Directiva o bé d'un mínim de 10 socis. A tal efecte, el cens electoral de socis restarà a la Secretaria de l'Associació per a consulta dels socis interessats a presentar-se com a candidats.

Cordialment, *Manel Pérez i Colomera, President de Gent del Masnou*

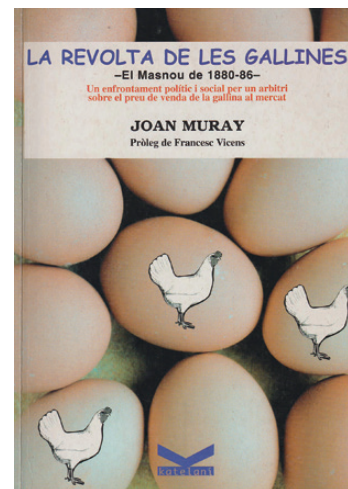
CICLE DE CONFERÈNCIES

SOBRE LLIBRES DE JOAN MURAY

Seguim amb el cicle de conferències, a càrrec del nostre Vocal de Cultura:

Tercera conferència, dimecres, 12 de març, a les 18:00 h.

a la Sala Expositiva de La Calàndria.

La revolta de les gallines

-El Masnou de 1880-86

Pot semblar una novel·la, una comèdia, o pot arribar als límits d'un vodevil. Però fou una realitat històrica del Masnou del darrer terç del segle XIX. Del començament de la decadència de la seva marina de vela. On, durant els sis anys que transcorre l'acció, se succeïren sis consistoris. Es va processar un alcalde. Es feren noves eleccions, suspensions i anul·lacions per Reial Ordre. Un guirigall? Una olla de cols? Una tupinada (o més)? O tot alhora?

PETITS ENCANTS A FAVOR DE DISMA

Ja podeu portar-nos els objectes que voleu donar per a ser venuts en els petits encants a favor de Disma, qualsevol **dilluns, dimecres, dijous o divendres feiners, de 18 a 20 h, al nostre local social.**

ADRECES DE CORREU ELECTRÒNIC

A fi i efecte de poder mantenir informació àgil i puntual de les activitats de Gent del Masnou, recordem als socis que ens poden facilitar la seva adreça de correu electrònic. Només cal que ens enviïn un correu amb aquest text:

"Autoritzo a Gent del Masnou a utilitzar aquesta adreça de correu electrònic per a informació i comunicacions de l'entitat".

CLASSES DE IOGA

Classes de meditació, respiració i relaxació impartides per **Jordi Berrocal** professor de Kundalini-yoga. Cal portar una estoreta (o matalasset), tovallola, coixí petit, pareo i roba còmoda.

Els dimarts de les 18,30 a 20 h.

Preu trimestral 80€, socis 70€

Inscripcions jordiona@hotmail.com

tel. 695 389 304

Lloc Gent del Masnou -

c/ Dr. J. Agell 5 - El Masnou

Àgora Clínic Maresme

Oferint Atenció Sanitària de qualitat amb professionals de confiança

Disposem d'un equip de professionals altament qualificats i dedicats, llestos per atendre totes les teves necessitats.

QUADRE MÈDIC

Anàlisi clíniques - Laboratoris Echevarne
Cirurgia general. - Dr. Jordi Comajuncosas
Ginecologia - Dr. Cristian Rios i Dra. Gisela Palomar
Medicina general i geriatria - Dr. José Mª Cuartero
(Col·laborador Quirónsalud BDN)
Oftalmologia - Dr. Joaquim Mauricio
Osteopatia - Sr. Juli Bustos i Sr. Roger Navarro
Podologia - Sra. Marta Gómez

Reeducació en necessitats educatives especials (NEE)
Sra. Anna Mauricio

Certificats mèdics oficials i revisions oficials per carnet de conduir, nàutics, permís d'armes, tinença d'animals perillosos, etc.).

Dr. José Mª Cuartero

C. Navara 58 – El Masnou • 93 540 75 42 • info@agoraclinicmaresme.com

MAPFRE

La teva oficina del Masnou
sempre amb **ATENCIÓ PERSONAL**

Agència d'Assegurances Exclusiva de Mapfre Familiar S.A.

C/ Sant Miquel 49, Local 2 • 08320 El Masnou (BCN)
T. 93 555 75 04 • djherre@mapfre.com • hmartax@mapfre.com